

Dziennik Urzędowy C 322

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 49

29 grudnia 2006

Zawiadomienie nr

Spis treści

Strona

I *Informacje***Rada**

2006/C 322/01

Rezolucja Rady z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie zaktualizowanego podręcznika zaleceń w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego

1

I

(Informacje)

RADA

REZOLUCJA RADY

z dnia 4 grudnia 2006 r.

w sprawie zaktualizowanego podręcznika zaleceń w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego

(2006/C 322/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel między innymi zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości przez wspólne działania państw członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej *mutatis mutandis* w powiązaniu z innymi rodzajami współpracy międzynarodowej.
- (2) W dniu 21 czerwca 1999 r. Rada przyjęła rezolucję w sprawie podręcznika w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej ⁽¹⁾.
- (3) Rezolucja ta została zastąpiona rezolucją Rady z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie podręcznika zaleceń w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego ⁽²⁾.
- (4) W obecnej rezolucji występuje się z sugestią, aby w świetle niedawnych doświadczeń zaproponować wprowadzenie zmian do podręcznika.

- (5) Z uwagi na doświadczenia z ostatnich lat, zdobyte np. podczas mistrzostw Europy w 2004 r., oraz specjalistyczną ocenę, której przedmiotem była międzynarodowa współpraca policyjna w trakcie tego turnieju, a także przez wzgląd na rozległą współpracę policyjną podczas rozgrywanych w Europie meczów międzynarodowych i klubowych, podręcznik załączony do wyżej wspomnianej rezolucji Rady z dnia 6 grudnia 2001 r. w zmieniono i zaktualizowano.
- (6) Zmiany zawarte w załączonym zaktualizowanym podręczniku pozostają bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów prawa krajowego, a zwłaszcza dla podziału kompetencji między różne władze i służby w poszczególnych państwach członkowskich, a także dla wykonywania przez Komisję uprawnień wynikających z Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ REZOLUCJĘ:

1. Rada zwraca się do państw członkowskich, by nadal wzmacniały współpracę policyjną w zakresie meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym.
2. W tym celu w załączonym zaktualizowanym podręczniku zawarto przykłady zdecydowanie zalecanych metod pracy, które powinny być dostępne siłom policyjnym.
3. Niniejsza rezolucja zastępuje rezolucję Rady z dnia 6 grudnia 2001 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 196 z 13.7.1999, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 22 z 24.1.2002, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

**PODRĘCZNIK ZALECEŃ W ZAKRESIE MIĘDZYNARODOWEJ WSPÓŁPRACY POLICYJNEJ ORAZ
W ZAKRESIE DZIAŁAŃ PREWENCYJNYCH I KONTROLNYCH ZWIĄZANYCH Z AKTAMI PRZEMOCY
I ZAKŁÓCENIAMI PORZĄDKU PODCZAS MIĘDZYNARODOWYCH MECZÓW PIŁKI NOŻNEJ, KTÓRE
DOTYCZĄ CO NAJMNIJ JEDNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO**

Treść podręcznika:

1. Zarządzanie informacjami przez siły policyjne

Władze oraz siły policyjne państwa będącego organizatorem powinny uwzględnić pewne możliwe kryteria zarządzania informacjami.

2. Przygotowania podejmowane przez siły policyjne

Władze oraz siły policyjne państwa będącego organizatorem już na wczesnym etapie przygotowań powinny nawiązać współpracę z siłami policyjnymi krajów, których drużyny biorą udział w meczu.

3. Organizacja współpracy między siłami policyjnymi

Władze oraz siły policyjne państwa będącego organizatorem powinny uwzględnić pewne możliwe kryteria zorganizowania międzynarodowej współpracy policyjnej.

4. Współpraca między siłami policyjnymi a stewardami

Przy wykonywaniu niezbędnych działań władze oraz siły policyjne państwa będącego organizatorem powinny zapewnić sobie wsparcie osób odpowiedzialnych za nadzór nad kibicami, reprezentujących związki piłki nożnej krajów, których drużyny biorą udział w danym meczu, a także prowadzić z tymi osobami możliwie rozległą współpracę.

5. Lista kontrolna dotycząca polityki medialnej i strategii w zakresie komunikacji (policja/władze) odnosząca się do ważniejszych (międzynarodowych) mistrzostw i meczów piłkarskich

Siły policyjne powinny korzystać z listy kontrolnej dotyczącej polityki medialnej.

6. Rola organizatora

Władze państwa będącego organizatorem powinny uwzględnić pewną liczbę możliwych wymogów stawianych organizatorom w różnych dziedzinach.

7. Spotkanie ekspertów

Każde państwo sprawujące prezydencję powinno zorganizować spotkanie ekspertów dotyczące zaleceń zawartych w podręczniku i zagadnień pokrewnych.

8. Wykaz dokumentów uprzednio przyjętych przez Radę

Wykaz dokumentów uprzednio przyjętych przez Radę zapewni ogólny pogląd na dotychczasowe działania.

ROZDZIAŁ 1

Zarządzanie informacjami przez siły policyjne*Sekcja 1*

Pewne możliwe kryteria, które powinno spełniać zarządzanie informacjami

I. WPROWADZENIE

- W związku ze zwiększoną liczbą różnego rodzaju międzynarodowych i europejskich zawodów zagadnienia związane z piłką nożną nabrały charakteru międzynarodowego.

- Dla efektywnego zarządzania meczami piłki nożnej, a w szczególności dla zwalczania aktów przemocy związanych z takimi meczami i zapobiegania takim aktom, kluczowe znaczenie ma wymiana informacji. Aby zapewnić taką wymianę informacji, w każdym państwie członkowskim należy ustanowić stały narodowy (policyjny) punkt informacyjny dla piłki nożnej.

Zgodnie z decyzją Rady 2002/348/WSiSW⁽¹⁾, dotyczącą ustanowienia narodowych punktów informacyjnych dla piłki nożnej (NFIP), w każdym państwie członkowskim działają one jako centralny i jedyny punkt wymiany odpowiednich informacji dotyczących meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym; celem ich istnienia jest również rozwijanie międzynarodowej współpracy policyjnej w zakresie meczów piłki nożnej. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o nawiązaniu pewnych kontaktów dotyczących zagadnień związanych z piłką nożną poprzez służby właściwe dla tych zagadnień, pod warunkiem że do narodowego punktu informacyjnego dla piłki nożnej trafia pewne minimum informacji, a także o ile nie zagraża to jakości i skuteczności działań.

- Związek między punktem NFIP a właściwymi władzami krajowymi podlega obowiązującym przepisom prawa krajowego.

Państwa członkowskie muszą podjąć wszelkie konieczne kroki, by ich narodowe punkty informacyjne były w stanie wypełniać przypisane im zadania w sposób skuteczny i zadowalający.

Punkty NFIP powinny dysponować niezbędnym zapleczem technicznym umożliwiającym im wypełnianie zadań w sposób skuteczny i szybki.

Personel punktów NFIP powinien gwarantować dostępność koniecznej specjalistycznej wiedzy policyjnej w odniesieniu do problemów związanych z meczami piłki nożnej.

- Na szczeblu międzynarodowym punkty NFIP działają jako równorzędni partnerzy.

II. CELE

- Koordynując wymianę informacji dotyczących meczów piłki nożnej, narodowe punkty informacyjne dla piłki nożnej powinny przyczynić się do zachowania porządku publicznego, spokoju i bezpieczeństwa, starając się przy tym efektywnie wykorzystać dostępne zasoby.
- Celem punktów NFIP powinno być również usprawnienie międzynarodowej współpracy policyjnej w zakresie podejścia policji do zagadnień związanych z piłką nożną, a także propagowanie wymiany informacji między służbami policji różnych krajów.

III. ZADANIA O CHARAKTERZE MIĘDZYNARODOWYM

- Narodowy punkt informacyjny dla piłki nożnej musi wspierać właściwe władze krajowe. Po dokonaniu analizy i oceny informacji i na ich podstawie do właściwych władz krajowych zostaną skierowane konieczne propozycje lub zalecenia dotyczące strategii, jaką władze te powinny stosować w odniesieniu do zagadnień związanych z piłką nożną.
- W przypadku meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym konieczne jest, by punkt NFIP w danym kraju dysponował uaktualnioną analizą ryzyka dotyczącą klubów i drużyny narodowej tego kraju, z której to analizy mogłyby korzystać punkty NFIP innych krajów.
- Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa krajowego i międzynarodowego punkt NFIP powinien odpowiadać za zarządzanie danymi osobowymi kibiców stwarzających zagrożenie.
- Punkt NFIP jest odpowiedzialny za koordynację wymiany informacji policyjnych związanych z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym. Mogłby również rozszerzyć taką wymianę informacji na inne służby, które strzegą bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

IV. WYMIANA INFORMACJI POLICYJNYCH

1. Rodzaje informacji

Można wyróżnić informacje ogólne i informacje o osobach.

(¹) Dz.U. L 121 z 8.5.2002, str. 1.

a) Informacje ogólne

Informacje ogólne można podzielić na trzy kategorie:

- informacje strategiczne: informacje dotyczące wszelkich aspektów danej imprezy, ze szczególnym naciskiem na ewentualne zagrożenia dla bezpieczeństwa w jej trakcie,
- informacje operacyjne: informacje pomocne w przeprowadzeniu poprawnej analizy zagadnień powiązanych z imprezą,
- informacje taktyczne: informacje, które umożliwiają osobie odpowiedzialnej za działania operacyjne właściwą reakcję w celu zachowania porządku i bezpieczeństwa przed imprezą, w jej trakcie i po jej zakończeniu.

b) Informacje o osobach

W tym kontekście pojęcie „informacji o osobach” odnosi się do informacji dotyczących osób, które stanowią lub mogą stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa w związku z imprezą lub które mogły uczestniczyć w incydentach; informacje te gromadzone są z myślą o przygotowaniu lub przedsięwzięciu odpowiednich środków (takich jak np. sporządzenie wykazów osób objętych zakazem stadionowym, fotografii tych osób itp.).

Wymieniane informacje muszą służyć ściśle określonej celowi, tj. przyczynić się do powodzenia danego zadania. Dostarczone informacje mogą być wykorzystywane w ograniczonym czasie i zakresie.

Wymiana informacji osobowych podlega obowiązującym przepisom prawa krajowego i międzynarodowego.

2. Porządek chronologiczny wymiany informacji

Można wyróżnić trzy fazy: przed imprezą, w jej trakcie i po zakończeniu:

- przed imprezą: od momentu, gdy wiadomo, że zostanie rozegrany dany mecz lub zorganizowany dany turniej,
- w trakcie imprezy: w okresie od pierwszego do ostatniego etapu, które mają lub mogą mieć wpływ na porządek publiczny,
- po zakończeniu imprezy: faza końcowa, w trakcie której składane są sprawozdania i przeprowadzana jest ocena.

Te trzy fazy nie zawsze muszą mieć wyraźne granice.

Termin „impreza” oznacza konkretny mecz lub turniej piłki nożnej wraz ze wszystkimi towarzyszącymi im aspektami.

a) Zadanie punktu NFIP kraju będącego organizatorem

1. Przed imprezą (patrz: dodatek 2, formularz przedmeczowy)

Na szczeblu strategicznym określa się, na jakie informacje istnieje zapotrzebowanie, co oznacza, że do punktu NFIP kraju lub krajów, których drużyny biorą udział w imprezie, musi zostać przekazany wniosek o udzielenie informacji. Wniosek ten dotyczy takich zagadnień, jak analiza ryzyka dotycząca kibiców danej drużyny, informacje na temat samej drużyny i osób jej towarzyszących (w razie zagrożenia), informacje odnoszące się do funkcjonariuszy prowadzących monitoring kibiców (ang. *spotters*) itp.

Punkt NFIP kraju będącego organizatorem powinien również, w miarę możliwości, dostarczyć informacji na temat obowiązujących przepisów prawnych i polityki władz, informacji dotyczących organizacji imprezy, danych urzędników i dowódców policji odpowiedzialnych za imprezę itp.

Do wszelkich odpowiednich informacji muszą mieć dostęp inne zainteresowane punkty NFIP.

Na szczeblu operacyjnym punkty NFIP kraju lub krajów, których drużyny biorą udział w imprezie, są proszone o dostarczenie informacji na temat przemieszczania się zwykłych kibiców oraz kibiców stwarzających zagrożenie, uczestniczącej drużyny i osób jej towarzyszących (w razie zagrożenia), sprzedaży biletów oraz – ewentualnie – otrzymują wnioski o udział funkcjonariuszy policji np. prowadzących monitoring kibiców oraz stewardów drużyny gości, a także przekazują wszelkie inne stosowne informacje.

Punkt NFIP kraju będącego organizatorem może również dostarczyć punktom NFIP kraju lub krajów, które udzielają wsparcia, informacji dotyczących organizacji ochrony meczu, w szczególności włączenia funkcjonariuszy prowadzących monitoring kibiców w ramy lokalnych struktur ochrony bezpieczeństwa, wytycznych dla kibiców itp. Wszelkie stosowne informacje mogą być również udostępniane innym zainteresowanym punktom NFIP.

2. W trakcie imprezy (patrz: dodatek 2, formularz meczowy)

Na szczeblu operacyjnym narodowy punkt informacyjny kraju będącego organizatorem może się zwrócić o potwierdzenie dostarczonych informacji, w tym o uaktualnioną analizę ryzyka. Wniosek i odpowiedź na niego należy przekazać za pośrednictwem systemu oficerów łącznikowych, o ile taki ustanowiono.

Na szczeblu taktycznym punkt NFIP kraju będącego organizatorem może potwierdzić dostarczone informacje, powierzając wszystkim zaangażowanym podmiotom przeprowadzenie kontroli na miejscu. Następnie istnieje możliwość zgłaszania propozycji dostosowania środków. Punktem NFIP krajów pochodzenia kibiców oraz krajów tranzytu należy przekazać ogólne informacje dotyczące ewentualnego powrotu kibiców, którzy zostali wydalenii z kraju będącego organizatorem lub którym odmówiono wjazdu na jego terytorium.

Punkt NFIP kraju będącego organizatorem może ponadto przekazać punktom NFIP krajów pochodzenia kibiców i krajów tranzytu niezbędne informacje dotyczące powrotu kibiców.

3. Po zakończeniu imprezy (patrz: dodatek 2, formularz pomeczowy)

Na szczeblu strategicznym punkt NFIP kraju będącego organizatorem powinien dokonać oceny zachowania kibiców, tak by możliwe było uaktualnienie analizy ryzyka dotyczącej kibiców drużyny gości przez punkt NFIP kraju udzielającego wsparcia. Punkt NFIP kraju będącego gospodarzem może także dokonać oceny procesu wymiany informacji.

Na szczeblu operacyjnym można dokonać oceny operacyjnej użyteczności informacji przekazanych przez punkt NFIP kraju lub krajów, których drużyny biorą udział w imprezie, a także oceny wsparcia zapewnionego przez kraj drużyny gości. Punkt NFIP kraju będącego organizatorem może – w oparciu o zaistniałe wydarzenia – dostarczyć informacji na temat kibiców drużyny gości, których nazwiska znalazły się w raportach, a także opisy incydentów. Można również dokonać wymiany informacji na temat ewentualnych aresztowań, z uwzględnieniem możliwości prawnych takiej wymiany. Należy również dokonać oceny wsparcia zewnętrznego.

b) Zadanie punktu NFIP kraju udzielającego wsparcia

1. Przed imprezą (patrz: dodatek 2, formularz przedmeczowy)

Na szczeblu strategicznym punkt NFIP kraju udzielającego wsparcia może z własnej inicjatywy przekazać pozostałym zainteresowanym punktom NFIP stosowne informacje. Punkt NFIP kraju udzielającego wsparcia powinien przekazać punktowi NFIP kraju będącego organizatorem odpowiedzi na sformułowane pytania i dostarczyć stosownych danych osobowych, w zakresie w jakim zezwalają na to przepisy prawa.

Na szczeblu operacyjnym należy udzielić odpowiedzi na zadane pytania. Odnosi się to między innymi do odpowiedzi na pytania dotyczące przemieszczania się kibiców, udziału funkcjonariuszy policji np. prowadzących monitoring kibiców i wysłania stewardów drużyny gości.

Na szczeblu taktycznym można rozpocząć przygotowania do włączenia w działania oddziału policji oddelegowanego przez kraj udzielający wsparcia.

2. W trakcie imprezy (patrz: dodatek 2, formularz meczowy)

Na szczeblu operacyjnym należy zaktualizować dostarczone informacje oraz monitorować przemieszczanie się i pobyt kibiców. Można również przekazać użyteczne informacje na temat zachowania kibiców podczas mistrzostw lub turnieju odbywających się na terytorium kraju udzielającego wsparcia.

Na szczeblu taktycznym można poczynić przygotowania do monitorowania przemieszczania się kibiców.

3. Po zakończeniu imprezy (patrz: dodatek 2, formularz pomocowy)

Na szczeblu strategicznym należy zaktualizować analizę ryzyka.

Na szczeblu operacyjnym należy dokonać oceny:

- wymiany informacji, na podstawie informacji dostarczonych – w oparciu o zaistniałe zdarzenia – przez punkt NFIP kraju będącego organizatorem,
- operacyjnej przydatności wymiany informacji,
- informacji strategicznych i operacyjnych przekazanych przed imprezą przez punkt NFIP kraju będącego organizatorem,
- pracy funkcjonariuszy prowadzących monitoring kibiców.

3. Procedura przekazywania informacji

- Przetwarzanie informacji dotyczących meczów o charakterze międzynarodowym musi być koordynowane za pośrednictwem punktu NFIP. Informacje taktyczne, strategiczne i operacyjne są następnie przekazywane zainteresowanemu punktowi NFIP. Po przetworzeniu informacje mogą być wykorzystane przez sam punkt NFIP lub przekazane odpowiednim władzom lub służbom policji. Koordynacją i, w razie potrzeby, organizowaniem kontaktów służb policji różnych krajów biorących udział w imprezie zajmuje się punkt NFIP.
- Siły policyjne kraju będącego organizatorem powinny zadbać o zaznajomienie oddelegowanych przez inny kraj oddziałów policji z kanałami łączności i zapleczem informacyjnym, z uwzględnieniem charakteru informacji.
- Punkt NFIP lub służby policji kraju będącego organizatorem powinny komunikować się – w trakcie całych mistrzostw lub całego meczu – ze służbami policji kraju lub krajów, których drużyny biorą udział w imprezie, za pośrednictwem oficerów łącznikowych mianowanych i oddelegowywanych przez dany kraj, o ile taki system oficerów łącznikowych został ustanowiony. Oficer łącznikowy może odpowiadać za zadania dotyczące porządku publicznego, aktów chuligaństwa futbolowego, a także przestępczości ogólnie, w tym terroryzmu, o ile są one związane z danym meczem lub turniejem piłki nożnej.
- W przypadku istnienia również lokalnego punktu informacyjnego dla piłki nożnej zaleca się współpracę takiego punktu z narodowym punktem informacyjnym, przy czym ten ostatni odpowiedzialny jest za obsługę danej imprezy, chyba że państwo członkowskie zdecyduje inaczej. W tym celu punkt NFIP może określić minimalne kryteria, które powinna spełniać taka współpraca. Lokalny i narodowy punkt informacyjny powinny na bieżąco wymieniać informacje. W informacjach przekazywanych w ten sposób powinny znaleźć się informacje dostarczone przez oficera łącznikowego z kraju udzielającego wsparcia.
- Wymiana informacji między różnymi punktami NFIP może być prowadzona w językach ojczystych, z kopią w języku roboczym znanym obu stronom, chyba że strony ustaliły inaczej.
- Punkty NFIP powinny komunikować się ze sobą w sposób gwarantujący zachowanie poufności charakteru wymienianych informacji. Wymieniane wiadomości mogą być przechowywane i udostępniane w późniejszym terminie innym zainteresowanym punktom NFIP, pod warunkiem że punktowi NFIP, od którego pochodzą dane informacje, umożliwiono wcześniej wydanie opinii, czy informacje te powinny być udostępnione.

4. Zasady ogólne

- Siły policyjne kraju będącego organizatorem powinny chronić oficera łącznikowego oddziału policji oddelegowanego przez inny kraj przed kontaktem z mediami, o ile wyrazi on takie życzenie.
- Oficer łącznikowy powinien zostać przydzielony do punktu NFIP w przypadku mistrzostw wieloniedziowych, a do lokalnego punktu informacyjnego w przypadku jednorazowych meczów w danym kraju będącym gospodarzem imprezy.
- Punkt NFIP kraju będącego organizatorem powinien zadbać o niezwłoczne kierowanie do właściwych władz w obrębie własnego systemu policji informacji otrzymanych od oddziału policji oddelegowanego przez inny kraj. Punkt NFIP kraju będącego organizatorem powinien wyznaczyć oficera informacyjnego, który zostanie przydzielony do oddelegowanego przez inny kraj oddziału policji odpowiedzialnego za rozpoznanie lub monitoring kibiców. Funkcją tego oficera powinno być zapewnienie kontaktu z dowódcą oddziału oraz kierowanie informacji do właściwych odbiorców.

- Siły policyjne kraju będącego organizatorem powinny zadbać o jednakową jakość informacji dostępnych na szczeblu lokalnym i krajowym.

Sekcja 2

Dodatkowe zalecenia dotyczące zarządzania informacjami przez służby policji

- Punkt NFIP może zaoferować wsparcie właściwym władzom krajowym. Punkt NFIP może wspierać lokalne służby policji w odniesieniu do meczów krajowych lub międzynarodowych.
- Narodowy punkt informacyjny może koordynować wymianę informacji dotyczących krajowych meczów piłki nożnej, a także koordynować i organizować pracę funkcjonariuszy prowadzących monitoring kibiców.
- Stała analiza ryzyka oznacza poznanie składu grup kibiców, najbardziej zagorzałych kibiców, ich zachowania i odnośnienia się względem siebie, innych zagorzałych kibiców, cudzoziemców i ogółu społeczeństwa (różnych miejscowych grup ludności) itd.
- Punkt NFIP może również stanowić ośrodek badawczy i zajmować się wymianą informacji na temat takich zagadnień, jak środki i metody wykorzystywane przez organizatorów w celu poprawy bezpieczeństwa (służby stewardingu, sprzedaż biletów, akredytacja), środki i metody wykorzystywane przez służby policji, programy, które można opracować, by wpływać na zachowanie kibiców, a także informacji na temat pracy funkcjonariuszy prowadzących monitoring kibiców oraz na temat zachowania kibiców podczas meczów rozgrywanych na własnym boisku i na wyjeździe itd. Oprócz służb policji do pełnienia przez punkt NFIP roli ośrodka badawczego mogłoby się przyczynić urzędnicy służby cywilnej oraz akademicy.
- Punkty NFIP mogą zapewniać wymianę informacji z krajami trzecimi. W przypadku gdyby kraje te nie dysponowały punktem NFIP, można się do nich zwrócić o wskazanie centralnego, pojedynczego punktu kontaktowego. Dane tego centralnego i jedyne punktu kontaktowego w danym kraju trzecim należy następnie przekazać innym punktom NFIP.
- Zalecane jest, by punkty NFIP prowadziły wymianę informacji za pośrednictwem bezpiecznego systemu przesyłania danych.
- Punkt NFIP może również – w razie potrzeby i zależnie od sytuacji w danym kraju – być wykorzystywany jako punkt kontaktowy służący wymianie informacji odnoszących się do zagadnień związanych z dyscyplinami sportowymi innymi niż piłka nożna lub spraw niezwiązanych z imprezami sportowymi.

ROZDZIAŁ 2

Przygotowania podejmowane przez siły policyjne

W przypadku turniejów międzynarodowych z formalnym wnioskiem o wsparcie powinien wystąpić minister departamentu odpowiedzialnego za imprezę w kraju będącym organizatorem, który otrzyma informacje od odnośnego punktu NFIP. W przypadku innych meczów o charakterze międzynarodowym z formalnym wnioskiem o wsparcie powinien wystąpić punkt NFIP kraju będącego organizatorem, który otrzyma informacje od sił policyjnych w odnośnym kraju. Ze względu na szczególne cele współpracy wniosek powinien określać stopień wsparcia oraz na czym ma ono polegać, a także przewidywany czas pobytu oddelegowanego przez inny kraj oddziału policji w kraju będącym gospodarzem.

- Szczegółowy wniosek o wsparcie powinien zostać uzgodniony między zainteresowanymi punktami NFIP odpowiednio wcześniej przed mistrzostwami lub meczem. Oddelegowany oddział policji będzie potrzebował pewnego czasu na przygotowania. W związku z tym, z wnioskiem o wsparcie należy wystąpić jak najszybciej po ogłoszeniu daty meczu. W przypadku jednorazowych meczów o charakterze międzynarodowym oddział policji oddelegowany przez inny kraj będzie potrzebował na przygotowania co najmniej 3 tygodnie. W przypadku turniejów międzynarodowych oddelegowany oddział policji będzie potrzebował na przygotowania co najmniej 16 tygodni.
- Wysoce zalecane jest, by odnośne kraje – za pośrednictwem swoich punktów NFIP – już na wczesnym etapie planowania osiągnęły zdecydowane porozumienie co do tego, który konkretnie kraj i która agencja pokryją jakiego rodzaju koszty międzynarodowej współpracy policyjnej. Proponuje się przyjąć za zasadę ogólną – wymagającą każdorazowo uprzedniej zgody – że kraj będący gospodarzem powinien zapłacić za zakwaterowanie i inne udogodnienia udostępniane na miejscu, zaś kraje udzielające wsparcia powinny pokryć koszty podróży i uposażenia zaangażowanych funkcjonariuszy.

- Siły policyjne krajów będących gospodarzem powinny występować o oddelegowanie przez inny kraj oddziału policji wyłącznie wówczas gdy może się to wnieść wartość dodaną. Taką wartość dodaną należy rozpatrywać w świetle pewnych czynników, takich jak doświadczenie zawodowe dotyczące aktów przemocy związanych z meczami piłki nożnej, wiedza na temat kibiców stwarzających zagrożenie oraz możliwość dostarczenia informacji, które mogą przyczynić się do zapobieżenia zakłóceniom porządku publicznego i naruszeniom bezpieczeństwa. Zainteresowanym krajom, które w przyszłości chciałyby wnieść wartość dodaną, można stworzyć możliwość czerpania z tych doświadczeń.
- Międzynarodowa współpraca policyjna jest nastawiona na zapewnienie bezpieczeństwa podczas imprezy, w tym szczegółowo na:
 - 1) zbieranie danych wywiadowczych;
 - 2) rozpoznanie;
 - 3) monitoring kibiców;
 - 4) kontrolę nad tłumem pod nadzorem policji;
 - 5) komunikację z kibicami.
- Oddziały policji oddelegowane przez inny kraj są odpowiedzialne za sporządzenie wstępnej analizy ryzyka, która zostanie wysłana za pośrednictwem punktu NFIP tego kraju. Tę analizę należy przesłać krajowi będącemu organizatorem co najmniej dwa tygodnie przed rozpoczęciem meczu. W przypadku turniejów międzynarodowych analizę ryzyka należy przesłać krajowi będącemu organizatorem co najmniej osiem tygodni przed rozpoczęciem turnieju.
- Analiza ryzyka stwarzanego przez grupę kibiców z danego kraju powinna przede wszystkim umożliwić siłom policyjnym kraju będącego organizatorem określenie, w odniesieniu do której z pięciu powyższych dziedzin współpracy policyjnej powinny wystąpić o wsparcie. Wraz ze zwiększaniem się ryzyka wystąpienia zakłóceń porządku publicznego współpraca policyjna powinna stawać się coraz intensywniejsza i angażować dodatkowe siły; jej zadania powinny zmieniać się począwszy od zbierania danych wywiadowczych i komunikacji z kibicami do doradzania policji kraju będącego gospodarzem w zakresie środków kontroli nad tłumem.
- Kibicom stwarzającym zagrożenie powinni – w miarę możliwości – towarzyszyć członkowie oddelegowanego przez inny kraj oddziału policji, którym ci kibice są znani. Funkcjonariusze wchodzący w skład wspierającego oddelegowanego oddziału policji dobierani będą zależnie od wiedzy na temat kibiców drużyny gości, których obecność jest prawdopodobna. Możliwość uzyskania od kibiców stwarzających zagrożenie wiarygodnych informacji na temat ich zamiarów podczas imprezy powinna tu być czynnikiem decydującym.
- Punkty NFIP kraju będącego gospodarzem oraz kraju drużyny gości powinny między sobą ustalić liczebność oddziału policji oddelegowanego przez ten ostatni.
- Liczebność oddelegowanego oddziału policji nie powinna być w związku z tym identyczna dla każdego kraju, ale w pewnym stopniu związana z liczbą spodziewanych kibiców drużyny gości oraz z zagrożeniem, jakie stwarzają.
- W zależności od charakteru wsparcia, które ma zostać zapewnione oraz od liczebności oddelegowanego oddziału, podział funkcji między poszczególnych jego członków może wyglądać następująco:
 - 1) szef oddziału, który pod względem funkcji i pozycji w hierarchii stoi na czele oddziału; jeśli jednak istnieje krajowy ośrodek koordynacji policji, dowódca jest zwierzchnikiem oficera łącznikowego jedynie z punktu widzenia hierarchii; za wywiązywanie się przez oficera łącznikowego z jego funkcji odpowiada szef ośrodka koordynacji;
 - 2) oficer łącznikowy odpowiedzialny przede wszystkim za wymianę informacji między własnym krajem a krajem będącym gospodarzem imprezy. Ze względu na to, że zagadnienia dotyczące porządku publicznego i aktów chuligaństwa futbolowego wymagają różnej wiedzy specjalistycznej, krajowy oficer łącznikowy może zaproponować krajowi będącemu gospodarzem, aby wyraził zgodę na oddelegowanie drugiego oficera łącznikowego do ośrodka koordynacji kraju będącego gospodarzem;
 - 3) funkcjonariusze operacyjni, którym powierzono obowiązki związane z rozpoznaniem, monitoringiem kibiców i łącznością z nimi lub eskortowaniem grup kibiców;
 - 4) koordynator działań, którego zadanie polega na koordynowaniu pracy funkcjonariuszy operacyjnych oraz kierowaniu informacją do właściwych odbiorców;
 - 5) rzecznik prasowy.

- Siły policyjne kraju będącego organizatorem imprezy powinny stworzyć oddelegowanemu oddziałowi policji możliwość zapoznania się z organizacją działań policji w kraju będącym gospodarzem lub w mieście (miastach), w którym (-ych) odbywa się impreza, oraz zapoznania się z położeniem stadionu, a także szansę poznania dowódcy (-ów) działań podejmowanych w mieście (miastach), w którym (-ych) odbywa się impreza, w dniu (-ach) meczu. W przypadku turniejów międzynarodowych takie działania zapoznawcze powinny mieć miejsce co najmniej miesiąc przed turniejem; w przypadku meczów międzynarodowych – na kilka dni przed meczem.

ROZDZIAŁ 3

Organizacja współpracy między siłami policyjnymi

- Skuteczne przygotowania działań policji w kraju będącym gospodarzem opierają się na kompleksowej wymianie informacji, zgodnie z zasadami przedstawionymi w rozdziale 1 niniejszego podręcznika. Działania policji w kraju będącym gospodarzem można jakościowo poprawić, jeśli policja dostanie otrzymania wsparcia przynajmniej z krajów, z których pochodzą kibice.
- Należy informować lokalne siły policyjne i punkty NFIP o pracach oddelegowanego oddziału policji podczas całego jego pobytu.
- Należy maksymalnie wykorzystać pomoc, jakiej może udzielić oddelegowany oddział policji i która powinna stanowić część taktycznego planu organizacyjnego policji kraju będącego gospodarzem. Oznacza to konieczność informowania oddelegowanego oddziału policji, w języku dla niego zrozumiałym, o taktycznym planie organizacyjnym policji kraju będącego gospodarzem; konieczność umożliwiania mu brania udziału w odprawach i w składaniu raportów, a także uczynienia z niego prawdziwego partnera w strukturze informacyjnej (tak by mógł informować i otrzymywać informacje) oraz aktywnego włączenia w działania policji na miejscu. Jeśli chodzi o używane języki, stosowne kraje powinny wcześniej poczynić odpowiednie ustalenia.
- Szef oddelegowanego oddziału policji może, jeśli chce, mieć własnego oficera prasowego.
- Oficer prasowy przydzielony do oddelegowanego oddziału policji powinien w razie konieczności chronić członków oddziału przed mediami.
- Policja kraju będącego gospodarzem powinna zapewnić fizyczne bezpieczeństwo oddelegowanemu oddziałowi policji, towarzysząc mu w czasie całego pobytu. Oddelegowany oddział policji powinien w każdym momencie zapewniać, by jego działania nie zagrażały niepotrzebnie bezpieczeństwu jego rodaków ani policji kraju będącego gospodarzem. W nagłych przypadkach (np. gdy występuje bezpośrednie zagrożenie fizycznego bezpieczeństwa funkcjonariusza) lub gdy obie strony ustalą tak ze względów taktycznych, zagraniczny funkcjonariusz korzysta ze standardowych odblaskowych kamizelek identyfikacyjnych przewidzianych dla policji zagranicznej, zgodnych z dodatkiem 4. Każdy z funkcjonariuszy policji zabiera taką kamizelkę w zagraniczne podróże służbowe.
- Siły policyjne kraju będącego organizatorem, we współpracy z organizatorami meczu, powinny zapewnić oddelegowanemu oddziałowi policji odpowiedni dostęp i akredytację (miejsca siedzące nie są konieczne), by oddział ten mógł właściwie wypełniać swoje zadania. Należy poinformować o tym stewardów podczas odprawy przed meczem.
- Jeśli jest to możliwe, siły policyjne z kraju, z którego pochodzą kibice, powinny w koordynacji z punktem NFIP nadzorować kibiców stwarzających zagrożenie od początku ich podróży do momentu przyjazdu do kraju, w którym ma odbyć się mecz. Odpowiedzialność będzie właściwie rozdzielona między siły policyjne na granicach kraju (w tym także siły porządkowe środków transportu i kolei). Co do podróży kibiców stwarzających zagrożenie krajowi będącemu organizatorem, należy przekazać konieczne informacje, tak by – w zakresie, w jakim zezwala na to prawo krajowe – uniemożliwić takim osobom wjazd do danego kraju. Kraje, które mają zgodne z prawem możliwości uniemożliwienia takim osobom podróży zagranicznych, powinny przyjąć wszystkie środki konieczne do skutecznego osiągnięcia tego celu; powinny również poinformować o tym kraj będący organizatorem. Każdy kraj powinien przyjąć wszystkie dostępne środki, by uniemożliwić swoim obywatelom wzięcie udziału w zakłócaniu porządku publicznego w innym kraju lub organizowaniu takiego zakłócania.
- Policja kraju będącego gospodarzem powinna wyznaczyć odpowiedni zespół towarzyszący oddelegowanemu oddziałowi policji, w zależności od jego liczebności, znający odpowiednie języki i dysponujący umiejętnościami zapewniającymi utrzymywanie kontaktów operacyjnych z oddziałem i składanie raportów. Taki policyjny zespół towarzyszący oddelegowanemu oddziałowi policji powinien dysponować wystarczającą wiedzą na temat zjawiska chuligaństwa futbolowego i zadań oddelegowanego oddziału policji oraz na temat utrzymywania porządku i bezpieczeństwa publicznego. Policyjny zespół towarzyszący oddelegowanemu oddziałowi policji powinien zostać dokładnie poinformowany o swoich zadaniach, o zadaniach oddelegowanego oddziału policji i o planie taktycznym policji kraju będącego gospodarzem. Zespół ten powinien pozostać z oddelegowanym oddziałem policji przez cały czas trwania operacji.

- Siły policyjne kraju będącego organizatorem powinny zapewnić wystarczającą liczbę tłumaczy języków używanych przez kibiców z krajów drużyn przyjezdnych. To pozwoli oddelegowanym oddziałom policji z różnych krajów oszczędzić konieczności wykonywania zbyt wielu tłumaczeń, co odrywałoby je od właściwych zadań operacyjnych. Tłumacze mogą również ułatwić komunikację między siłami policyjnymi kraju będącego organizatorem a oddelegowanym oddziałem policji.
- Policja kraju będącego organizatorem powinna zapewnić oddelegowanemu oddziałowi policji właściwe wyposażenie do komunikacji, odpowiadające wymogom tych oddziałów.
- Oddelegowany oddział policji powinien ustalać z siłami policyjnymi kraju będącego organizatorem, jakie wyposażenie przywiezie i jak będzie z niego korzystać.

ROZDZIAŁ 4

Współpraca między siłami policyjnymi a stewardami

- Działania sił policyjnych i organizacji stewardów powinny się uzupełniać, bez szkody dla zakresów odpowiedzialności i zadań obu stron.
- Uprawnienia i zadania wszystkich stewardów z krajów drużyn przyjezdnych powinny być uzgodnione z odpowiednim wyprzedzeniem z policją kraju będącego gospodarzem i organizatorami meczu.

ROZDZIAŁ 5

Lista kontrolna dotycząca polityki medialnej i strategii w zakresie komunikacji (policja/władze), odnosząca się do ważniejszych (międzynarodowych) mistrzostw i meczów

I. POLITYKA MEDIALNA

1. Określanie strategicznego celu polityki medialnej

Głównym celem powinno być zapewnienie współpracy władz policji z mediami w dziedzinie informowania opinii publicznej na szczeblach krajowym i międzynarodowym o nadchodzących mistrzostwach i przygotowaniach oraz zapewniania osobom obecnym na meczach właściwych informacji policyjnych dotyczących ich bezpieczeństwa.

Polityka medialna jest jednym z narzędzi strategii w zakresie komunikacji. Powinna podkreślać pomocną rolę policji i władz w czuwaniu nad zapewnieniem świętecznego charakteru mistrzostw.

Uwagi:

Zapewnienie zrównoważonej polityki medialnej wymaga w pierwszej kolejności określenia strategicznego celu. Wszystkie kolejne działania związane z polityką mają służyć osiągnięciu tego celu. Należy wziąć pod uwagę zainteresowanie mediów konkretnymi informacjami, takimi jak reakcje policji na problemy chuligaństwa i przemocy związane z futbolem. To jasno pokazuje, co będzie, a co nie będzie tolerowane.

2. Określanie pożądaných rezultatów polityki medialnej

Czynna polityka medialna powinna mieć na celu:

- stworzenie pozytywnego publicznego wizerunku polityki prowadzonej przez policję i władze,
- promowanie udogodnień dla osób chodzących na mecze i zachęcanie ich do sportowej postawy,
- zniechęcanie osób chodzących na mecze do nieodpowiednich zachowań: wykazywanie, że niewłaściwe zachowania nie popłacają,
- zapewnianie informacji dotyczących bezpieczeństwa,
- informowanie opinii publicznej o środkach policyjnych i krokach, które zostaną podjęte w przypadku zakłócania porządku publicznego.

Uwagi:

Polityka medialna nie powinna nigdy stwarzać wrażenia, że wszystko pójdzie dobrze, powinna raczej wykazywać, że poczyniono odpowiednie przygotowania i że nie ma powodów do paniki.

3. Charakter polityki medialnej

- powinna przekazywać wrażenie sprawowania pełnej kontroli,
- powinna sugerować bezpieczeństwo i zaufanie,
- powinna w jasny sposób pokazywać, że chuligaństwo futbolowe będzie zdecydowanie zwalczane,
- powinna być nastawiona na otwartość i przejrzystość.

II. STRATEGIA W ZAKRESIE KOMUNIKACJI

1. Metody osiągnięcia celu

- kontakty z mediami należy nawiązać z odpowiednim wyprzedzeniem, koncentrując się na mistrzostwach lub meczach,
- współpraca między służbami prasowymi policji, władzami lokalnymi, władzami krajowymi, organizacjami piłki nożnej, UEFA, FIFA itp. w zakresie przekazywania jednoznacznej polityki lub poglądów dotyczących poszczególnych zakresów odpowiedzialności,
- wprowadzenie zasad zapewniających przekazywanie informacji policyjnych wszystkim zainteresowanym, w tym związkom piłki nożnej, klubom kibica, biurom turystycznym, przewoźnikom i innym przedsiębiorcom,
- folder informacyjny dla osób przyjeżdżających na mecz z zagranicy, w miarę możliwości zawierający też inne informacje turystyczne,
- zorganizowanie dobrze oznaczonego biura prasowego na czas trwania mistrzostw, z oficerami prasowymi i rzecznikami,
- codzienne konferencje prasowe i zapewnienie możliwości przeprowadzania wywiadów oraz zapewnienie innej odpowiedniej infrastruktury informacyjnej w trakcie mistrzostw,
- organizowanie konferencji prasowych przed mistrzostwami, by podkreślić nastawienie na współpracę z prasą.

2. Środki wiodące do celu/wskazówki, jak osiągnąć sukces

- wyznaczenie profesjonalnych korespondentów prasowych na szczeblach lokalnym, regionalnym i centralnym,
- znający języki obce oficerzy prasowi do dyspozycji mediów w biurze prasowym,
- przygotowanie krajowego lub dotyczącego obu krajów folderu informacyjnego,
- przygotowanie informacji z perspektywy lokalnej,
- włączenie raportów na temat bezpieczeństwa i infrastruktury do publikacji lokalnych biur turystycznych i innych lokalnych gazet i publikacji,
- upublicznienie informacji o liczbie zatrzymań za zakłócanie porządku publicznego, posiadanie broni, fałszywe bilety wstępu, nielegalny obrót biletami i pijaństwo itp.,
- ocena międzynarodowych, krajowych i lokalnych raportów prasowych dotyczących przygotowań do mistrzostw i ich przebiegu,
- utworzenie krajowej grupy roboczej do spraw współpracy w dziedzinie polityki medialnej.

3. Ważne kwestie do rozważenia

1. Należy określić przesłanie wiadomości.

Uwagi:

Należy zacząć od określenia przesłania wiadomości. Należy to jasno przedstawić dziennikarzom.

2. Przesłanie wiadomości powinno być możliwe do zrealizowania.

Uwagi:

Nie należy przedstawiać żadnych stanowisk, które nie są wykonalne. W przeciwnym razie osłabiona jest siła oddziaływania mediów na zachowania. W związku z tym polityka ogłoszona przez policję musi być przestrzegana.

3. Terminowe przygotowania

Uwagi:

Czas między zgłoszeniem kandydatury a mistrzostwami należy wykorzystać na dokładne przygotowanie polityki medialnej określającej poszczególne role i zakresy odpowiedzialności policji i władz.

4. Planowanie

Uwagi:

Włączenie polityki medialnej do etapu planowania i podjęcie inicjatywy w określaniu, kiedy informować media.

5. Ciągłość i częstotliwość kontaktów z mediami

Uwagi:

Bardzo ważne jest by stale i regularnie wymieniać informacje i spotykać się z prasą i mediami. Należy uwzględnić potrzebę mediów w zakresie szybkiego otrzymywania informacji.

6. Projekty medialne

Policja i władze powinny zapewnić, by w przypadku konkretnych projektów medialnych zwracano w zakresie informacji policyjnych właściwą uwagę na potrzeby policji.

7. Gotowość do radzenia sobie z incydentami

Uwagi:

Nawet w przypadku wystąpienia pojedynczego incydentu zainteresowanie mediów szybko przenosi się z wydarzenia sportowego na przypadek zakłócenia porządku publicznego. Należy brać pod uwagę fakt, że reporterzy sportowi mają inny punkt widzenia niż reporterzy policyjni.

8. Przedsiębiorczość mediów

Uwagi:

Należy wziąć pod uwagę fakt, że media będą poszukiwały informacji również u źródeł innych niż policja. Należy zwrócić szczególną uwagę na strategię policji i jej interwencje.

9. Otwartość, wszechstronność i aktualność

Uwagi:

Należy uświadomić mediom, że policja i władze będą działać w razie konieczności. Nie ma powodu obawiać się mediów, jeśli planowanie i przygotowania policji są odpowiednie. Policja powinna zapewnić wyczerpujące informacje. Informacje te powinny być weryfikowalne i aktualne.

10. Przejawy zaufania

Uwagi:

Ważne jest pokładanie zaufania w przygotowania policji i przejawy zaufania oraz przekazywanie takich przejawów mediom. Policja i władze powinny przyjąć pełną odpowiedzialność za przygotowania związane z bezpieczeństwem.

11. Wywiady

Uwagi:

Należy przyjąć środki mające na celu przygotowanie policji do kontaktów z mediami. Należy zapewnić, by funkcjonariusz policji kontaktował się z mediami z właściwego miejsca pracy. Najlepsze są kontakty osobiste i ustne.

12. Ograniczenia/podział kompetencji

Należy zapewnić informacje o poszczególnych zakresach odpowiedzialności policji i możliwościach interweniowania.

Uwagi:

Władze powinny w sposób jednoznaczny uzgodnić między sobą, kto informuje media i jakiego rodzaju informacje mają być przekazywane. Wystąpienia policji i władz w mediach powinny koncentrować się na ich zakresach odpowiedzialności i interwencjach.

13. Niepowodzenia/wzajemne oskarżenia

Uwagi:

Partnerzy powinni unikać dyskusji w mediach lub wzajemnego oskarżania się o niepowodzenia.

14. Współpraca

Uwagi:

Polityki medialnej nie należy nigdy planować bez konsultacji z innymi partnerami. Polityka medialna jako taka jest procesem zakładającym współpracę.

15. Porozumienia z zagranicznymi zespołami policji dotyczące rzeczników

Uwagi:

Jeśli policja kraju będącego gospodarzem otrzymuje wsparcie od zespołów policji z innych krajów i gdy media rozmawiają bezpośrednio z zagraniczną policją, należy ustalić, że takie kwestie będą przekazywane policyjnym służbom informacyjnym kraju będącego gospodarzem.

Wyjątki od tej zasady mogą mieć miejsce, gdy wspierający zespół policji, za przyzwoleniem kraju będącego gospodarzem, oddelegował do zespołu własnego oficera prasowego (rzecznika).

16. Udział funkcjonariuszy policji z kraju, z którego pochodzą kibice

Uwagi:

Podczas wywiadów i konferencji prasowych w kraju, z którego pochodzą kibice, należy korzystać z pomocy funkcjonariuszy z tego kraju. Dysponują oni odpowiednią infrastrukturą, mają kontakty prasowe i znają reporterów lokalnych i krajowych, w tym także rodzaje organizacji prasowych, dla których pracują reporterzy.

17. Przygotowanie dla policji kraju będącego organizatorem wykazu krajowych służb prasowych

Uwagi:

Służby policji poszczególnych krajów powinny przygotować wykaz najważniejszych służb prasowych z uwzględnieniem dziedzin, którymi się zajmują, dla policji kraju będącego organizatorem. Dzięki takiemu wykazowi policja kraju będącego organizatorem może bezpośrednio informować służby prasowe.

18. Uwzględnianie rodzaju służb prasowych

Uwagi:

Informując o bezpieczeństwie, należy uwzględniać rodzaj służb prasowych i sektor, którym się zajmują. Reporterzy sportowi mają mniejsze doświadczenie w przekazywaniu informacji na temat bezpieczeństwa. Należy to wziąć pod uwagę, przygotowując sprawozdania prasowe i wydając komunikaty prasowe.

19. Ustanowienie wspólnej krajowej grupy roboczej

Uwagi:

Należy ustanowić grupę roboczą obejmującą wszystkie zainteresowane strony: policję odpowiedzialną za obsługę meczów, centralne biuro informacji na temat chuligaństwa futbolowego, organizację piłki nożnej i władze krajowe.

20. Informacje oparte na faktach

Uwagi:

Wszyscy przedstawiciele policji i władz powinni komunikować się z mediami, wykorzystując te same podstawowe informacje i przekazując je z najwyższą dokładnością. Przy koordynowaniu informacji opartych na faktach przydatne może być przygotowanie wspólnych notatek informacyjnych i standardowych odpowiedzi na często zadawane pytania. Na pytania zadawane przez media należy odpowiadać codziennie.

21. Komunikat pisemny

Uwagi:

Konferencjom prasowym powinny towarzyszyć komunikaty pisemne. Takie rozwiązanie na następujące zalety:

- zapewnia przyjęcie tekstu z uwagą,
- zapewnia autoryzowanie tekstów dla prasy,
- zapewnia przekazanie jednoznacznego komunikatu (nie ma miejsca na późniejsze zarzuty o nieporozumienia).

22. Folder informacyjny

Kibicom należy udostępnić folder informacyjny określający, jakie rodzaje zachowań są z kulturowego punktu widzenia akceptowane, a jakie nie, oraz rodzaje naruszeń przepisów, które prowadzą do podjęcia działań wobec naruszającego.

Należy zapewnić porady w sprawach dodatkowych, by kibice czuli, że są dobrze przyjmowani.

Folder należy rozpowszechniać podczas sprzedaży biletów.

23. Udział opinii publicznej

Uwagi:

Można wystąpić do opinii publicznej o aktywną postawę polegającą na informowaniu policji o podejrzanych zachowaniach.

24. Strategia końcowa

Biuro prasowe należy zamknąć pod koniec mistrzostw, jednak komenda główna policji powinna wciąż przekazywać informacje. Należy informować, kiedy oficer prasowy policji będzie przedstawiał raporty i kiedy odbędzie się ostatnia konferencja prasowa.

25. Ocena polityki medialnej

Uwagi:

Po zakończeniu mistrzostw należy przygotować sprawozdanie oceniające prowadzoną politykę medialną i doświadczenia ze współpracy z mediami. Należy wyciągnąć wnioski na przyszłość. Ocena powinna również obejmować wszystkie siły policyjne z innych krajów, które udzielały pomocy.

26. Ocena unijnej listy kontrolnej w sprawie współpracy policyjnej dotyczącej polityki medialnej

Policja kraju będącego organizatorem powinna wykorzystać krajową ocenę polityki medialnej jako podstawę do podjęcia decyzji, czy poszczególne aspekty unijnej listy kontrolnej wymagają uzupełnienia lub dostosowania.

ROZDZIAŁ 6

Rola organizatora ⁽¹⁾*Sekcja 1*

Kryteria, które powinien spełniać organizator

- Wszelkie wystarczające i konieczne środki stosowane przez organizatorów krajowych lub międzynarodowych meczów piłki nożnej powinny przyczynić się do zapobiegania zakłócaniu spokoju.
- Efektywna polityka w zakresie organizowania krajowych lub międzynarodowych meczów piłki nożnej powinna być wynikiem ogólnego podejścia wypracowanego przez wszystkie zainteresowane strony. Usilnie zachęca się zatem organizatora, zainteresowane podmioty prywatne, władze i służby policji do owocnej współpracy.
- Państwa członkowskie powinny określić, kto ponosi odpowiedzialność jako organizator meczu lub, jeśli odpowiedzialność ponoszą wspólnie dwa podmioty lub kilka podmiotów, kto jest odpowiedzialny za które aspekty tego przedsięwzięcia.
- W celu zapewnienia porządku i bezpieczeństwa publicznego odnośnie władze i służby policji powinny wstępnie postawić organizatorowi minimalne wymogi, które musi on spełnić, aby móc organizować mecze krajowe lub międzynarodowe. Wymogi takie oznaczają, że organizator i inne odnośne służby powinny wywiązać się ze spoczywającego na nich obowiązku, tak aby umożliwić służbom policji skoncentrowanie się na ich podstawowych zadaniach związanych z utrzymaniem ładu i porządku publicznego.
- Organizator krajowego lub międzynarodowego meczu piłki nożnej powinien przedsięwziąć wszelkie konieczne środki zapobiegawcze, aby nie dopuścić do powstania uszczerbku na zdrowiu i szkody w mieniu, w tym wszelkie praktyczne środki mające na celu zapobieżenie niewłaściwemu zachowaniu się kibiców.

Sekcja 2

Dodatkowe zalecenia w formie listy kontrolnej dotyczące ewentualnych wymogów nakładanych na organizatora

- Organizatorzy krajowych lub międzynarodowych meczów piłki nożnej powinni dołożyć wszelkich starań w celu zapewnienia porządku i bezpieczeństwa publicznego na stadionie i w jego rejonie przed meczem, podczas meczu i po jego zakończeniu, tak aby policja mogła zostać rozmieszczona w możliwie najbardziej ekonomiczny sposób.

⁽¹⁾ Organizator oznacza osobę prawną lub fizyczną w całości lub częściowo organizującą krajowy lub międzynarodowy mecz piłki nożnej lub zlecającą jego zorganizowanie w całości lub częściowo ze swojej inicjatywy lub z inicjatywy osoby trzeciej.

- W tym celu lista kontrolna zamieszczona w dodatku 3 mogłaby być stosowana do celów orientacyjnych. Zawiera ona wymogi w zakresie organizacji, jakie władze i służby policji mogłyby nakładać na organizatora meczu piłki nożnej. Zaleca się, aby podstawą tych przepisów było prawodawstwo krajowe.

ROZDZIAŁ 7

Spotkanie ekspertów

Zdecydowanie zaleca się, aby każda prezydencja zorganizowała spotkanie ekspertów poświęcone następującym kwestiom:

- zaleceniom wspomnianym w rozdziałach 1–6,
- nowym tendencjom/wydarzeniom dotyczącym zachowania kibiców,
- międzynarodowym powiązaniom między grupami kibiców,
- wymianie dobrych praktyk w zakresie działań policyjnych,
- wszelkim innym zagadnieniom leżącym w sferze zainteresowania.

Zebrani eksperci mogą zlecić podgrupom ekspertów analizę nowymi problemów w dziedzinie bezpieczeństwa związanymi z meczami piłki nożnej i sformułowanie stosownych zaleceń.

Prezydencja przedstawia Radzie sprawozdanie z wyników spotkania. Sprawozdanie to zastępuje roczny kwestionariusz dotyczący chuligaństwa futbolowego wymagany na podstawie dokumentu 8356/01 ENFOPOL 40.

ROZDZIAŁ 8

Wykaz dokumentów uprzednio przyjętych przez Radę

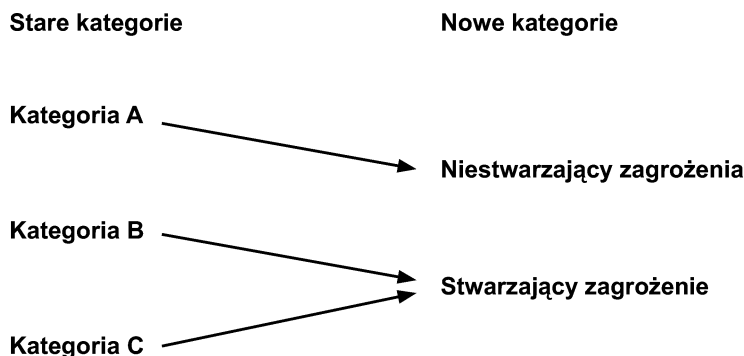
1. Zalecenie Rady z dnia 30 listopada 1993 r. dotyczące odpowiedzialności organizatorów imprez sportowych.
2. Zalecenie Rady z dnia 1 grudnia 1994 r. dotyczące bezpośredniej, nieformalnej wymiany informacji z CCEE w dziedzinie międzynarodowych imprez sportowych (sieć osób wyznaczonych do kontaktów).
3. Zalecenie Rady z dnia 1 grudnia 1994 r. dotyczące wymiany informacji związanych z międzynarodowymi imprezami sportowymi i spotkaniami (sieć osób wyznaczonych do kontaktów).
4. Zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 1996 r. dotyczące wytycznych w sprawie zapobiegania zamieszkom związanym z meczami piłki nożnej i ograniczania występowania takich zamieszek z załączonym standardowym formatem wymiany informacji policyjnych o chuliganach piłkarskich (Dz.U. C 131 z 3.5.1996, str. 1).
5. Wspólne działanie z dnia 26 maja 1997 r. dotyczące współpracy w zakresie porządku publicznego i bezpieczeństwa (Dz.U. L 147 z 5.6.1997, str. 1)
6. Rezolucja Rady z dnia 9 czerwca 1997 r. dotycząca zapobiegania chuligaństwu futbolowemu i ograniczania występowania tego zjawiska poprzez wymianę doświadczeń, zakaz wstępu na stadiony i poprzez politykę medialną (Dz.U. C 193 z 24.6.1997, str. 1).
7. Rezolucja Rady z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie podręcznika dotyczącego międzynarodowej współpracy policyjnej oraz środków w zakresie zapobiegania aktom przemocy i zakłócaniu porządku publicznego i kontrolowania takich zjawisk związanych z międzynarodowymi meczami piłki nożnej (Dz.U. C 196 z 13.7.1999, str. 1).
8. Rezolucja Rady z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie podręcznika zawierającego zalecenia dla międzynarodowej współpracy policyjnej oraz dotyczącego środków w zakresie zapobiegania aktom przemocy i zakłócaniu porządku publicznego i kontrolowania takich zjawisk związanych z międzynarodowymi meczami piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego (Dz.U. C 22 z 24.1.2002, str. 1).

9. Decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz.U. L 121 z 8.5.2002, str. 1).
 10. Rezolucja Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie wprowadzania przez państwa członkowskie zakazu wstępu na obiekty sportowe, na których odbywają się mecze piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz.U. C 281 z 22.11.2003, str. 1).
 11. Tabela krajowych punktów kontaktowych w zakresie chuligaństwa.
-

Dodatek 1

KATEGORYZACJA KIBICÓW PIŁKI NOŻNEJ

Uwzględniając dokument 8241/05 ENFOPOL 40 dotyczący dynamicznej oceny ryzyka w kontekście międzynarodowych meczów piłki nożnej oraz dok. 8243/05 ENFOPOL 41 dotyczący taktycznej skuteczności działań policji w zakresie zarządzania porządkiem publicznym w związku z międzynarodowymi meczami piłki nożnej, do kategorii kibiców wprowadza się następujące zmiany:

Definicja kibica „stwarzającego zagrożenie”

Osoba znana lub nieznana, o której można sądzić, że może stwarzać zagrożenie dla porządku publicznego lub może przejawiać zachowanie antyspołeczne – planowane lub spontaniczne – podczas imprezy piłkarskiej lub w związku z taką imprezą (patrz: dynamiczna ocena ryzyka poniżej).

Definicja kibica „niestwarzającego zagrożenia”

Osoba znana lub nieznana, o której można sądzić, że nie będzie stwarzać zagrożenia polegającego na planowanym lub spontanicznym stosowaniu przemocy lub wywoływaniu zamieszek lub uczestniczeniu w takich sytuacjach podczas imprezy piłkarskiej lub w związku z taką imprezą.

PODSUMOWANIE DOK. 8241/05 ENFOPOL 40 – DYNAMICZNA OCENA RYZYKA W KONTEKŚCIE MIĘDZYNARODOWYCH MECZÓW PIŁKI NOŻNEJ:

- Określić okoliczności i zachowania, które mogą przyczynić się do zaistnienia incydentów (a nie tylko opracowywać profile i kategoryzować kibiców stwarzających problemy).
- Wyraźnie rozróżniać zagrożenia odnośnie do konkretnych rodzajów incydentów, takich jak problemy z utrzymaniem porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego czy przestępczość związana z imprezami masowymi i terroryzm.
- Rozróżniać mecze o normalnym ryzyku oraz mecze o podwyższonym ryzyku (w odniesieniu do czterech wspomnianych obszarów).
- Określać „podwyższone ryzyko” w przypadku stwierdzenia jego występowania.
- Podsumowywać i oceniać informacje dotyczące następujących kwestii:
 - sygnałów świadczących o tym, czy dane osoby/grupy planują udział w incydentach/okazują gotowość do udziału w incydentach,
 - określenia niedawnych wydarzeń, aktualnej sytuacji oraz cech meczu piłki nożnej oraz miejsca, w którym ma się on odbyć, mogących się przyczynić do zwiększenia lub zmniejszenia zagrożeń związanych z daną imprezą oraz określenia wzajemnego oddziaływania tych czynników,
 - określenia sytuacji (np. przegranie meczu, prowokacja ze strony innych kibiców, środki policyjne), które w przeszłości przyczyniły się do wybuchu incydentów lub które doprowadziły do bardziej skrajnych reakcji osób/grup,
 - określenia zachowania osób/grup wskazującego na inicjowanie incydentów/udział w incydentach.

PODSUMOWANIE DOK. 8243/05 ENFOPOL 41 – TAKTYCZNA SKUTECZNOŚĆ DZIAŁAŃ POLICJI W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA PORZĄDKIEM PUBLICZNYM W ZWIĄZKU Z MIĘDZYNARODOWYMI MECZAMI PIŁKI NOŻNEJ:

- Najskuteczniejszym sposobem utrzymania przez policję porządku publicznego jest zachowanie równowagi pomiędzy dostrzeganymi poziomami ryzyka a charakterem stosowanych działań policyjnych.
- Aby skuteczne zarządzanie porządkiem publicznym mogło przyczynić się do zmniejszenia prawdopodobieństwa wystąpienia incydentów, taktyka policji musi ściśle odpowiadać stosownym ocenom ryzyka.
- Wielkie znaczenie praktyczne ma wiedza na temat społecznej tożsamości różnych (pod) grup kibiców, wyznawanych przez nich wartości i norm, ich celów, poczucia tego, co jest dobre i właściwe, utrwalonych wśród nich stereotypów, ich oczekiwań w stosunku do innych grup, historii ich kontaktów z tymi grupami oraz wszelkich inne kwestii (daty, miejsca, przedmioty, formy działalności) mających szczególnie istotne znaczenie, jak również ocena tych czynników.

LISTA KONTROLNA DOTYCZĄCA KIBICA STWARZAJĄCEGO ZAGROŻENIE

Elementy	Komentarze uzupełniające
Porządek publiczny	
Historyczne współzawodnictwo między klubami
Spodziewane użycie przemocy
Zachowanie rasistowskie
Możliwość znalezienia się kibiców gości w sektorze gospodarzy
Wtargnięcie na boisko
Problemy związane z alkoholem
Użycie broni
Znajomość taktyki policji
Inne
Bezpieczeństwo publiczne	
Zagrożenie terrorystyczne
Napięcia na tle politycznym/używanie transparentów
Prawdopodobne użycie rac/ogni sztucznych
Kibice przyjezdni bez biletów
Bilety czarnorynkowe
Inne
Działalność przestępcza	
Falszowane bilety
Sprzedaż/używanie narkotyków
Inne

Dodatek 2

FORMULARZE PRZEDMECZOWE/MECZOWE/POMECZOWE (KATEGORIE KIBICÓW: STWARZAJĄCY ZAGROŻENIE / NIESTWARZAJĄCY ZAGROŻENIA)

2.1 FORMULARZ PRZEDMECZOWY

1 OGÓLNE

Nazwa klubu:

Adres:

Kraj:

Barwy klubu:

E-mail:

Strona internetowa:

Stadion:

Nazwa:

Adres:

Telefon:

Faks:

Pojemność:

Pojemność sektorów dla kibiców gości:

Przewidywany autokar dla kibiców Tak nie

Nazwa:

Liczba (autoryzowanych) klubów kibiców:

Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo (klub)

Nazwisko i imię:

Telefon: Telefon komórkowy:

Faks:

E-mail:

Lokalne władze policyjne / Osoba wyznaczona do kontaktów w sprawie chuligaństwa

Nazwisko i imię:

Adres:

Telefon: Telefon komórkowy:

Faks:

E-mail:

Krajowe centrum informacji dotyczących piłki nożnej

Nazwa działu:

Adres:

Państwo:

Nazwisko i imię:

Telefon: Telefon komórkowy:

Faks:

E-mail:

2 ZWYKLI KIBICE (KIBICE NIESTWARZAJĄCY ZAGROŻENIA)**2.1 Liczba kibiców**

— którzy są obecni na meczach (o charakterze międzynarodowym) rozgrywanych na wyjeździe:

— którzy są obecni na meczach (o charakterze międzynarodowym) rozgrywanych na własnym boisku:

2.2 Skład grupy.....
.....
.....**2.3 Charakterystyczne (atrybuty/ubrania)**.....
.....
.....**2.4 Sposoby podróżowania**

Liczba kibiców korzystających z transportu zorganizowanego/rodzaj transportu:

Liczba kibiców korzystających z transportu niezorganizowanego/rodzaj transportu:

Liczba kibiców podróżujących indywidualnie:

2.5 Godziny przyjazdu i odjazdu w przypadku meczów rozgrywanych na wyjeździe (wcześniejsza rezerwacja).....
.....
.....**2.6 Pobyt**.....
.....
.....**2.7 Inne informacje**.....
.....
.....

3 KIBICE STWARZAJĄCY ZAGROŻENIE

3.1 Liczba kibiców

- którzy są obecni na meczach (o charakterze międzynarodowym) rozgrywanych na wyjeździe (kibice stwarzający zagrożenie):
- którzy są obecni na meczach (o charakterze międzynarodowym) rozgrywanych na własnym boisku (kibice stwarzający zagrożenie):

3.2 Skład grupy

Nazwa drużyny:

Liczba członków:

Miejsca spotkań:

Średni wiek:

Inne informacje:

.....

.....

3.3 Charakterystyczne (atrybuty/ubrania)

.....

.....

.....

3.4 Sposoby podróżowania

Liczba kibiców korzystających z transportu zorganizowanego / rodzaj transportu

Liczba kibiców korzystających z transportu niezorganizowanego / rodzaj transportu

Liczba kibiców podróżujących indywidualnie

3.5 Godziny przyjazdu i odjazdu w przypadku meczów rozgrywanych na wyjeździe (wcześniejsza rezerwacja)

.....

.....

.....

3.6 Pobyt

.....

.....

.....

3.7 Inne informacje

.....

.....

.....

4 ZACHOWANIE KIBICÓW (KIBICE NIESTWARZAJĄCY ZAGROŻENIA / KIBICE STWARZAJĄCY ZAGROŻENIE)**4.1 Stosunek do policji/funkcjonariuszy prowadzących monitoring kibiców (*spotters*)**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4.2 Zachowanie przed meczem

.....

.....

.....

4.3 Zachowanie podczas meczu

.....

.....

.....

4.4 Zachowanie po meczu

.....

.....

.....

4.5 Reakcja na porażkę (w meczu)

.....

.....

.....

4.6 Reakcja na zwycięstwo (w meczu)

.....

.....

.....

4.7 Reakcja na decyzje sędziego

.....

.....

.....

4.8 Stosunek do stewardów

.....

.....

.....

4.9 Stosunek do dziennikarzy

.....
.....
.....

5 ZAKAZY STADIONOWE

5.1 Liczba kibiców objętych obowiązującym zakazem stadionowym

— Cywilnym

— Karnym

5.2 Czy nadal zamierzają udawać się na mecze rozgrywane na wyjeździe?

.....

5.3 Czy prawo dopuszcza przekazywanie informacji na temat osób objętych zakazami stadionowymi zagranicznym władzom/klubom?

.....

5.4 Czy taki będzie zamiar (przekazywania informacji na temat osób objętych zakazami stadionowymi zagranicznym władzom/klubom)?

.....

6 ZAGROŻENIA

6.1 Zagrożenia/przemoc/agresja

.....
.....
.....

6.2 Wrażliwość grupy

.....
.....
.....

6.3 Konfrontacja/prowokacja

.....
.....
.....

6.4 Stosunek do kibiców tego samego klubu

.....
.....
.....

6.5 Stosunek do innych kibiców

.....
.....
.....

6.6 Kontakty (sojusze) z innymi klubami w Europie lub we własnym kraju

.....
.....
.....

6.7 Sympatia do reprezentacji kraju

.....
.....
.....

6.8 Poglądy polityczne

.....
.....
.....

6.9 Metody/organizacja

.....
.....
.....

6.10 Związki ze środowiskami przestępczymi

.....
.....
.....

6.11 Inne przestępstwa

.....
.....
.....

6.12 Alkohol

.....
.....
.....

6.13 Narkotyki

.....
.....
.....

6.14 Broń

.....
.....
.....

6.15 Niedawne incydenty

.....
.....
.....

6.16 Sugestie dotyczące działań policji

.....
.....
.....

6.17 Sugestie ogólne

.....
.....
.....

TE INFORMACJE BĘDĄ SŁUŻYĆ WYŁĄCZNIE DO CELÓW POLICYJNYCH!!

2.2 FORMULARZ MECZOWY

W związku z wcześniej wspomnianym meczem proszę o podanie mi z rozsądnym wyprzedzeniem następujących informacji:

1 DOTYCZĄCYCH KIBICÓW:

1.1 Oczekiwana liczba kibiców mających dotrzeć na miejsce rozgrywania meczu

.....
.....
.....

1.2 Liczba kibiców w danej kategorii zagrożenia (wraz z opisem)

.....
.....
.....

1.3 Liczba kibiców bez biletów wstępu

.....
.....
.....

2 DOTYCZĄCYCH DOJAZDU:

Środki transportu i liczba kibiców podróżujących**2.1 Pociągiem**

.....
.....

2.2 Autokarami

.....
.....

2.3 Samochodami prywatnymi lub mikrobusami

.....
.....

2.4 Samolotem (w tym tanimi liniami)

.....
.....

2.5 Korzystających z usług przedsiębiorstw, podróży zorganizowanych

.....
.....

2.6 Godziny odjazdu – sposoby i trasa przejazdu – przekroczenie granicy – przyjazd – wszelkie miejsca pobytu

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.7 Numery rejestracyjne

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3 DOTYCZĄCE ZACHOWANIA:

3.1 Czy wiadomo coś o zachowaniu kibiców związanym z następującymi aspektami: stosowaniem przemocy, użyciem broni, taktyką, narkotykami

.....
.....
.....
.....
.....

3.2 Struktura grup i znaki rozpoznawcze

.....
.....
.....
.....
.....

3.3 Reakcja na środki stosowane przez policję (środki stosowane przez stewardów klubowych)

.....
.....
.....
.....
.....

3.4 Ogólny stosunek do / zachowanie wobec (krajowych) kibiców

.....
.....
.....
.....
.....

3.5 Ogólny stosunek do / zachowanie wobec (klubowych) kibiców

.....
.....
.....
.....
.....

4 INFORMACJE RÓŻNE

4.1 Informacje dotyczące ostatnich (klub grający na wyjeździe) meczów rozgrywanych za granicą.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

4.2 Wszelkie inne użyteczne informacje.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Byłbym wdzięczny, gdyby przesłali Państwo wstępny raport do dnia:

Wszelkie aktualizacje dokonane do dnia rozegrania meczu są mile widziane.

2.3 FORMULARZ POME CZOWY

Po wypełnieniu niniejszego formularza proszę go odesłać przed pomeczowym weekendem. Najlepiej przesłać go e-mailem.

Proszę wypełnić:

Nazwisko	
Organizacja	
Funkcja	
Adres	
Miejscowość	
Kraj	
Telefon	
Faks	
E-mail	

INFORMACJE DOTYCZĄCE MECZU

MECZ

Champions League ▼

Drużyna gospodarzy:	Drużyna gości:
Data:	Godzina:
Wynik:	

MIEJSCE ROZGRYWEK

Kraj:	Miejscowość:
Stadion:	

LICZBY KIBICÓW I TRANSPORT

	Samolot/pociąg/autokar/samochód prywatny/statek
Liczba kibiców drużyny gospodarzy i sposoby dotarcia na mecz	
Liczba kibiców drużyny gości i sposoby dotarcia na mecz	

INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZEMIESZCZANIA SIĘ KIBICÓW DRUŻYNY GOŚCI

Regulowanie przemieszczania się kibiców stwarzających zagrożenie na podstawie wcześniejszych informacji (samolot/pociąg/autokar/samochód prywatny/statek)

POBYT KIBICÓW DRUŻYNY GOŚCI

Miejsca pobytu (hotele, kempingi itp.)

ZACHOWANIE KIBICÓW DRUŻYNY GOŚCI

ZACHOWANIE (podczas podróży i pobytu)

ZACHOWANIE KIBICÓW DRUŻYNY GOSPODARZY

ZACHOWANIE

MIĘDZYNARODOWA WSPÓŁPRACA POLICJI

Wymiana informacji / stewardzi i funkcjonariusze prowadzący monitoring kibiców (*spotters*) itd.

KWESTIE

Czy jakaś kwestia polityczna lub sympatie polityczne kibiców miały wpływ na przebieg meczu?

Tak Nie

Czy używano wyrażeń o charakterze dyskryminującym?

Tak Nie

Czy używano rac?

Tak Nie

Czy wykrzykiwano negatywne lub nieprawdziwe hasła?

Tak Nie

Czy doszło do konfrontacji między kibicami?

Tak Nie

Czy doszło do podpaień?

Tak Nie

Wyjaśnienie:

--

OGÓLNA LICZBA ARESZTOWANYCH KIBICÓW

	Kibice drużyny gospodarzy	Kibice drużyny gości
Liczba aresztowanych (zwykłych kibiców)		
Liczba aresztowanych (kibiców stwarzających zagrożenie)		

SIŁY POLICYJNE I SŁUŻBY KLUBOWE

	Liczba osób	Godziny
Siły policyjne		
Stewardzi klubowi		

Dodatek 3

LISTA KONTROLNA DOTYCZĄCA EWENTUALNYCH WYMOGÓW, KTÓRE POWINIEN SPEŁNIĆ ORGANIZATOR

Wymogi, które powinien spełnić organizator	Zaznaczyć, jeżeli dotyczy
1. Wyznaczenie osoby odpowiedzialnej za bezpieczeństwo	
— Wyznaczenie osoby odpowiedzialnej za bezpieczeństwo w celu koordynowania i realizowania polityki w zakresie bezpieczeństwa.	
— Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo jest upoważniona do podejmowania decyzji operacyjnych dotyczących bezpieczeństwa.	
— Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo musi być cały czas dostępna.	
— Jeśli chodzi o kwestie dotyczące organizatora, ustaleń w zakresie bezpieczeństwa dokonuje się w porozumieniu z właściwymi władzami i służbami policji oraz z osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo wyznaczoną przez organizatora.	
2. Standardy bezpieczeństwa dotyczące infrastruktury	
— Infrastruktura stadionu umożliwi skuteczne rozdzielanie kibiców rywalizujących drużyn zarówno przy wejściu, jak i na samym stadionie.	
— Korzysta się wyłącznie ze stadionu lub jego części spełniających standardy bezpieczeństwa wynikające z przepisów krajowych lub międzynarodowych.	
— Minimalne standardy bezpieczeństwa:	
— wzdłuż zewnętrznych granic stadionu będzie ogrodzenie mające na celu zapobieżenie niekontrolowanemu przedostaniu się na teren stadionu osób, przedmiotów lub substancji,	
— istnieje wystarczająco dużo wyjść (awaryjnych), które nie mogą jednocześnie służyć jako wejścia i które gwarantują dostateczny poziom bezpieczeństwa w przypadku ewakuacji wymagającej opuszczenia stadionu przez kibiców lub przemieszczenia się w kierunku boiska,	
— stadion i jego elementy składowe muszą spełniać konieczne wymogi dotyczące przepisów przeciwpożarowych, wytrzymałości i stabilności konstrukcji,	
— pomieszczenie operacyjne, w którym przebywają przedstawiciele służb ratunkowych, służb porządku publicznego i organizatora, jest, jako punkt koordynacyjny na czas meczu, wyposażone w niezbędne urządzenia techniczne obsługujące system telewizji dozorowej i system przekazywania informacji widzom. Kamery muszą umożliwiać wychwycenie każdego incydentu i identyfikację osób sprawiających kłopoty,	
— stadion dysponuje punktami pomocy medycznej oraz wystarczającą infrastrukturą sanitarną dostosowaną do swojej pojemności,	
— kibice obu drużyn są należycie rozdzieleni,	
— na stadionie muszą się znajdować niezbędne oznaczenia i piktogramy kierujące widzów do wyjść awaryjnych lub do konkretnego sektora, w którym mają wykupione miejsca,	
— maksymalną pojemność poszczególnych sektorów należy określić na podstawie bezpiecznej pojemności stadionu,	
— stadion musi być poddawany regularnym pracom konserwacyjnym, a wszelkie obłuzowane lub uszkodzone elementy lub odpadki lub przedmioty, które mogą być wykorzystane jako pociski powinny być naprawione względnie usunięte,	
— urządzenia techniczne, elektryczne i gazowe muszą być instalowane i serwisowane zgodnie z obowiązującymi ogólnymi normami.	
3. Zatrudnianie stewardów	
— Do przyjmowania i nadzorowania widzów potrzebna jest wystarczająca liczba właściwie zatrudnionych i odpowiednio przeszkolonych stewardów.	
— Stewardowie wykonują następujące zadania:	
— przyjmowanie i nadzorowanie widzów,	
— kontrolowanie infrastruktury stadionu przed meczem i po nim,	
— dostarczanie widzom wszelkich potrzebnych informacji o organizacji, infrastrukturze i zespołach ratowniczych,	
— przeprowadzanie ograniczonych kontroli ubrań i bagaży, jeżeli istnieją ku temu uzasadnione powody i w zakresie dozwolonym obowiązującymi przepisami krajowymi,	

Wymogi, które powinien spełnić organizator	Zaznaczyć, jeżeli dotyczy
— dopilnowywanie przestrzegania przepisów wewnętrznych,	
— dbanie o to, by osoby postronne nie mogły się dostać do miejsc o ograniczonym dostępie,	
— pomaganie widzom w płynnym i bezproblemowym wchodzeniu na stadion i opuszczaniu go,	
— dostarczanie służbom ratunkowym i policji wszelkich informacji dotyczących widzów, którzy mogą zakłócać porządek publiczny,	
— podejmowanie wszelkich odpowiednich działań w oczekiwaniu na interwencję policji i służb ratunkowych,	
— podejmowanie działań prewencyjnych we wszelkich sytuacjach mogących stanowić zagrożenie porządku publicznego.	
— Podczas procesu rekrutacji stewardów należy zadbać o to, aby mieli oni fizyczne i psychiczne predyspozycje do wykonywania swoich zadań.	
— Szkolenie stewardów powinno obejmować następujące zagadnienia teoretyczne i praktyczne:	
— organizacja meczów piłki nożnej i procedury bezpieczeństwa mające zastosowanie do meczów piłki nożnej,	
— podstawowe obowiązujące akty prawne i przepisy, w tym przepisy wewnętrzne,	
— techniki komunikacyjne,	
— metody obserwacji i identyfikacji,	
— metody kontrolowania wejścia,	
— metody reagowania na konflikty,	
— pierwsza pomoc i bezpieczeństwo przeciwpożarowe,	
— procedury ewakuacji stadionu,	
— współpraca ze służbami ratunkowymi i służbami policji,	
— szkolenie ukierunkowane przygotowujące do niektórych meczów.	
— Stewardzi muszą przechodzić regularne kursy odświeżające poświęcone aktualnej sytuacji oraz ewentualnym zmianom w powyższych dziedzinach.	
— Stewardzi muszą być instruowani przed każdym meczem. Celem takich instruktaży jest przekazanie stewardom niezbędnych informacji dotyczących szczególnych okoliczności, w jakich są rozgrywane poszczególne mecze.	
— Podczas pełnienia służby stewardzi muszą nosić odblaskowe stroje odróżniające ich od zwykłych widzów opatrzone napisem „steward”.	
— Organizator lub odnośny podmiot mogą się zwracać o pomoc do stewardów drużyny gości. Wsparcie takie jest użyteczne wyłącznie wtedy, kiedy stewardowie mogą wnieść wartość dodaną. Taką wartość dodaną ocenia się na podstawie pewnych kryteriów, takich jak wystarczające doświadczenie w pracy stewarda oraz znajomość kibiców swojego klubu.	
4. Polityka w zakresie sprzedaży biletów i kontrola biletów	
a) Polityka w zakresie sprzedaży biletów	
— Polityka w zakresie sprzedaży biletów jest istotnym instrumentem wspierania bezpieczeństwa i porządku na stadionach. W szczególności koncentruje się ona na rozdzielaniu kibiców obu drużyn, zapobieganiu przepełnieniu i kontroli przemieszczania się widzów, jak również na egzekwowaniu zakazów stadionowych nałożonych przez organizacje piłkarskie lub inne właściwe podmioty.	
— Podczas opracowywania polityki w zakresie sprzedaży biletów organizatorzy muszą uwzględnić wspólnotowe zasady konkurencji. Stosując te zasady, Komisja weźmie pod uwagę czynniki związane z utrzymaniem porządku publicznego i bezpieczeństwa.	
— Punkty wyjścia:	
— Dystrybucja biletów powinna zapewnić rozmieszczenie kibiców drużyn uczestniczących w rozgrywkach w oddzielnych sektorach.	
— Polityka w zakresie dystrybucji biletów oraz przydział biletów dla krajów uczestniczących w rozgrywkach powinny odzwierciedlać popyt na bilety wśród kibiców w tych krajach.	

Wymogi, które powinien spełnić organizator	Zaznaczyć, jeżeli dotyczy
— Polityka sprzedaży powinna być ukierunkowana na zapobieganie sprzedaży czarnorynkowej i fałszowaniu biletów.	
— Kibicom należy uniemożliwić kupowanie biletów w sektorze nie dla nich przeznaczonym.	
— Bilety powinny zawierać informacje o posiadaczu biletu, pochodzeniu biletu, rozgrywanym meczu i przypisanym miejscu, mówiąc w skrócie informacje o historii biletu.	
b) Kontrola biletów	
— Polityka w zakresie sprzedaży biletów powinna być realizowana poprzez kontrolę biletów, w ramach której:	
— Kibice zostają rozdzieleni dzięki ścisłemu przydzieleniu poszczególnym grupom kibiców obu drużyn biletów z oznaczonymi miejscami siedzącymi lub stojącymi. System ten oznacza, że o miejscu na stadionie decyduje drużyna, której się kibicuje lub obywatelstwo kibica.	
— Polityka w zakresie sprzedaży biletów powinna być opracowana w taki sposób, żeby żadna forma transferu biletów nie umożliwiała obejścia przydzielenia miejsc, a co za tym idzie, rozdzielania kibiców obu drużyn.	
— Przepelnieniu zapobiega się poprzez dostosowanie liczby biletów przeznaczonych do sprzedaży otwartej do infrastruktury stadionu. Zapobieganie wprowadzaniu do obiegu podrabianych lub sfałszowanych biletów również przyczyni się do uniknięcia przepelnienia stadionu.	
— Gdyby w danych okolicznościach rozdzielanie kibiców nie było możliwe, w stosunku do odnośnych sektorów należy zastosować alternatywne środki bezpieczeństwa, np. wzmocniony system telewizji dozorowej, większą liczbę stewardów, oddzielne wejścia itp.	
— Podstawowym założeniem jest określanie pojemności każdego stadionu na podstawie wyników analizy ryzyka oraz niewypelnianie stadionu w pełnym zakresie. Konieczne jest pozostawienie pewnej liczby wolnych miejsc dla kibiców mających bilety z miejscami w złym sektorze, określonym na podstawie drużyny, której się kibicuje, lub na podstawie obywatelstwa kibica.	
— Przemieszczanie się widzów wewnątrz i wokół stadionu kontrolowane jest poprzez właściwy podział stadionu na rozpoznawalne sektory oraz poprzez zapewnienie stosownych oznaczeń.	
— Zakazy stadionowe egzekwuje się poprzez uregulowania dotyczące zamówień i dystrybucji biletów oraz poprzez stosowanie środków zapobiegających dokonywaniu wszelkich form transferów wydanych biletów.	
— Rejestracja dokonywana przez organizatorów w ramach kontroli biletów stanowi istotne źródło informacji dla organizatorów, kierownictwa i policji.	
— Kontrola biletów ma na celu wpuszczanie na stadion i obejmuje:	
— druk biletów wstępu,	
— dystrybucję biletów wstępu,	
— kontrolę przy wejściu.	
Realizacja	
A. Bilety wstępu powinny spełniać precyzyjne wymogi jakości	
— Powinny zawierać informacje o meczu i stadionie.	
— Kodeks postępowania kibiców	
— Podane w języku widzów warunki, które należy spełnić, aby wejść na stadion i przebywać na jego terenie.	
— Nazwisko posiadacza i nazwę agencji sprzedaży/dystrybutora biletów.	
— Zasadniczo nabywca biletu jest również użytkownikiem końcowym.	
— Bilety powinny być zabezpieczone przed fałszerstwem.	
— Do każdego biletu powinna być dołączona informacja, w której organizatorzy stwierdzają, że:	
— określonych przedmiotów nie wolno wносить na stadion,	
— na stadion nie wolno wносить napojów alkoholowych ani narkotyków, są one również zakazane na terenie stadionu,	

Wymogi, które powinien spełnić organizator	Zaznaczyć, jeżeli dotyczy
— w przypadku rzucania ogni sztucznych lub innych przedmiotów podejmować się będzie stosowne działania,	
— w przypadku wszelkich przejawów obraźliwego lub rasistowskiego zachowania podejmować się będzie stosowne działania,	
— zajmowanie miejsca niezgodnego z numerem podanym na bilecie może spowodować usunięcie ze stadionu,	
— widzowie muszą zgodzić się na rewizję przed wejściem na stadion oraz, na żądanie, powinni przedstawić dowód tożsamości podczas okazywania biletów wstępu.	
B. Dystrybucja biletów powinna spełniać następujące wymogi:	
— W kampaniach informacyjnych organizator powinien podać do wiadomości publicznej oficjalne punkty sprzedaży i metody sprzedaży oraz stanowczo zachęcać społeczeństwo, aby nie nabywało biletów wstępu w innych miejscach, uczulając potencjalnych nabywców na fakt, że system dystrybucji nie zostawia miejsca na sprzedaż czarnorynkową.	
— Organizator powinien nieustannie monitorować bilety przydzielone na dany kraj i dystrybutora.	
— Dostępne bilety powinny zostać dostarczone grupom docelowym, tak aby wystarczająca liczba biletów, w pełni sprawiedliwie i w stopniu na jaki zezwalają wspólnotowe zasady konkurencji, trafiła zarówno do ogółu społeczeństwa, jak i do kibiców drużyn uczestniczących w rozgrywkach.	
— Organizator musi zobowiązać krajowe związki do zwrotu biletów w przypadku krajów o niewystarczającej sprzedaży.	
— Organizator musi zobowiązać oficjalnego dystrybutora do zwrotu niesprzedanych biletów.	
— Organizator powinien pamiętać o tym, że dystrybucja i sprzedaż biletów wstępu w pakietach poprawi kontrolę nad procesem sprzedaży. Organizator powinien zobowiązać dystrybutorów do solidności.	
— W przypadku nieprawidłowości organizator powinien w każdej chwili mieć prawo do interwencji w proces dystrybucji.	
— Organizator powinien zobowiązać dystrybutorów do przekazywania mu informacji o postępach w sprzedaży biletów, w miarę możliwości wraz z planami podróży oraz miejscami zakwaterowania.	
— Jeżeli zamówienia na bilety nie są składane wyłącznie poprzez krajowe związki lub kluby kibiców lub widzów przy poszczególnych klubach piłkarskich, indywidualni zamawiający powinni wskazać drużynę, której kibicują. Informacja ta z uwagi na porządek publiczny lub ze względów bezpieczeństwa może być uwzględniana przy ostatecznym przydzielaniu biletów.	
— Odstępowanie biletów innym osobom nie powinno być dozwolone.	
— Bilety wstępu nie zostaną wydane osobom, na które nałożono zakazy stadionowe.	
— W dniu meczu bilety nie będą sprzedawane.	
— Kupujący może nabyć nie więcej niż dwa bilety. Bilety będą wystawiane imiennie.	
— Ostateczne wydanie biletów powinno nastąpić możliwie najpóźniej (wymienialne wauczery).	
— Organizator musi zagwarantować osobie, której nazwisko znajduje się na bilecie, posiadaczowi biletu, ostateczne otrzymanie tego biletu.	
C. Wymogi dotyczące właściwej polityki w zakresie wstępu na stadion i kontroli	
— Organizator z wyprzedzeniem ogłasza nazwiska osób, które zostaną wpuszczone na stadion, oraz osób, które nie będą miały wstępu na stadion.	
— W żadnym przypadku osoby objęte zakazem stadionowym nie będą miały wstępu na stadion.	
— Widzowie będący wyraźnie pod wpływem alkoholu nie zostaną wpuszczeni na stadion.	
— Na stadion nie będą mieli wstępu widzowie mający przy sobie przedmioty mogące stanowić zagrożenie bezpieczeństwa i porządku na stadionie.	
— Nie będą mieć wstępu na stadion widzowie mający przy sobie przedmioty w jakikolwiek sposób świadczące o celach politycznych, o dyskryminacji, rasizmie lub obraźliwych postawach.	

Wymogi, które powinien spełnić organizator	Zaznaczyć, jeżeli dotyczy
— Kontrola wstępu powinna spełniać wysokie standardy i powinna obejmować rewidowanie osób oraz egzekwowanie zakazów stadionowych.	
— Płynnie przebiegająca kontrola wstępu powinna zapobiegać tworzeniu się długich kolejek.	
— Kontrola wstępu powinna chronić przed przepełnieniem sektorów.	
— Jeżeli stosowane są systemy automatycznego wstępu, powinny one spełniać wysokie standardy niezawodności i ciągłości.	
c) Akredytacja	
— Obok polityki w zakresie sprzedaży biletów, strategia akredytacji stanowi jeden z kluczowych instrumentów zapewnienia bezpieczeństwa na stadionie. Zadaniem systemu akredytacji jest zapobieganie przepełnieniu oraz umożliwianie zarządzania tłumem i kontrolowania go.	
Realizacja:	
— Akredytację przyznaje się wyłącznie osobie, która ma pełnić konkretną funkcję w określonej części stadionu i akredytacja jest wydawana wyłącznie na dany obszar.	
— Akredytacja nie upoważnia osoby, której została przyznana, do zajmowania miejsca siedzącego na stadionie.	
— Akredytacji nie można odstępować innej osobie.	
— Akredytacja musi być zabezpieczona przed fałszerstwem.	
5. Regulamin stadionu – wyłączenia z przepisów prawa cywilnego	
— Regulamin stadionu ma formę pisemną. Składają się na niego przepisy wewnętrzne organizatora i określają one przynajmniej przedmioty zakazane oraz nieakceptowane formy zachowania, jak również zasady odnoszące się do oddawania przedmiotów.	
— Kibiców informuje się o przepisach wewnętrznych na bieżąco i w jasny sposób.	
— Przedsiębrane są środki konieczne do zapewnienia egzekwowania regulaminu wewnętrznego i kontrolowania jego przestrzegania.	
— Ustanawia się uregulowanie dotyczące wyłączenia z przepisów prawa cywilnego. Wyłączenie to stosuje się w przypadku osób, których postępowanie lub zachowanie narusza regulamin stadionu.	
— Przedsiębrane są środki konieczne do zapewnienia egzekwowania wyłączenia z przepisów prawa cywilnego i kontrolowania jego przestrzegania.	
6. Porozumienie lub porozumienia, które ma być lub które mają być zawarte ⁽¹⁾	
— Organizator krajowego lub międzynarodowego meczu piłki nożnej zawiera z odnośnymi władzami, służbami policji oraz służbami ratunkowymi porozumienie dotyczące jego zobowiązań. Porozumienie takie umożliwia ustalenie w umowie zobowiązań organizatora oraz ich egzekwowalność.	
— Porozumienie takie sporządzane jest w rozsądnym okresie poprzedzającym mecz, turniej lub zawody oraz zawiera obowiązki i zadania organizatora.	
— Porozumienie takie zawiera przynajmniej zapisy określające następujące kwestie:	
— maksymalną liczbę widzów, którzy mogą być wpuszczeni na stadion,	
— przepisy dotyczące standardów bezpieczeństwa na stadionie,	
— stosowny plan awaryjny i ewakuacyjny,	
— plan stadionu,	
— zawarte porozumienia dotyczące obowiązków i zadań organizatora, a dokładniej odnoszące się do polityki w zakresie sprzedaży biletów i akredytacji, rozmieszczenia stewardów, systemu telewizji dozorowej, polityki dotyczącej alkoholu, porozumień dotyczących przedmiotów zakazanych, porozumień dotyczących wymiany informacji z organizatorem (w szczególności wszelkich informacji związanych ze służbami policji dotyczących wymagającego konsultacji przed ustaleniem daty rozgrywek programu meczów piłki nożnej (meczów turniejowych lub towarzyskich) na szczeblu międzynarodowym, co wymaga konsultacji przed ustaleniem terminu meczu) itd.	

Wymogi, które powinien spełnić organizator	Zaznaczyć, jeżeli dotyczy
<p>7. Karta lokalna</p> <ul style="list-style-type: none"> — Organizator krajowego lub międzynarodowego meczu piłki nożnej i wszystkie zainteresowane strony, w tym policja i władze lokalne, kluby kibiców, okoliczni mieszkańcy (lub stowarzyszenia mieszkańców) oraz firmy przewozowe podpisują lokalną kartę, której celem jest budowanie wzajemnych stosunków opartych na zaufaniu. — Lokalna karta gwarantuje w ten sposób bezpieczeństwo wszystkich kibiców, lokalnych mieszkańców i innych zainteresowanych stron zarówno na stadionie, jak i poza nim. — Lokalna karta zawiera następujące zapisy: <ul style="list-style-type: none"> — powiązanie członkostwa w klubie lub federacji kibiców z pewnymi warunkami; niespełnienie tych warunków będzie skutkowało wykluczeniem takich osób z klubów kibiców oraz nałożeniem na nich zakazu wstępu na stadion, — propagowanie przedsprzedaży biletów wstępu, — jasny i konkretny opis sposobów postępowania z problemami powstałymi w przypadku niespełnienia standardów bezpieczeństwa wraz ze szczegółami wszelkich alternatywnych standardów bezpieczeństwa, — wymianę informacji dotyczących miejsca pobytu kibiców, ich zamiarów i zwyczajów, — formułowanie rozwiązań problemów lokalnych mieszkańców i osób mieszkających w danej okolicy, — osiągnięcie porozumienia z zainteresowanymi firmami przewozowymi. — Organizator krajowego lub międzynarodowego meczu piłki nożnej zawiera w lokalnej karcie harmonogram realizacji różnych planów lub inicjatyw, które mają być wdrażane. 	
<p>(¹) Chodzi tu o porozumienie lub porozumienia, które mogą być zawarte z różnymi organizacjami uczestniczącymi w imprezach piłkarskich i które mogą obejmować nałożenie wymogów lub wydanie pozwoleń przez władze publiczne. To z kolei może pociągać za sobą odpowiedzialność za szkodę.</p>	

Dodatek 4

SPECYFIKACJE POLICYJNYCH KAMIZELEK IDENTYFIKACYJNYCH ORAZ ICH PRZYKŁADY

Jest to kamizelka wkładana (przez głowę)

Kolor: niebieski NATO

Kod koloru: Pantone 279C

Oznaczenia identyfikacyjne

Jeden wyraz: POLICE (tylko w języku angielskim) w obrysowanym polu umieszczony na środku kamizelki zarówno z przodu, jak i z tyłu.

Litery POLICE i obrys: tło w kolorze NATO niebieski.

Zarówno litery, jak i obrys pola mają być wykonane srebrną farbą świecącą.

Wymiary pola = 25 cm × 9 cm

Litery POLICE: Szerokość jednej litery = 1,3 cm
Wysokość = 7,5 cm

Przód kamizelki:

Na piersi po lewej stronie (nad polem POLICE): Flaga narodowa 10 cm × 7 cm wyszywana/naszyta lub w plastikowej kopercie.

Na piersi po prawej stronie (nad polem POLICE): Symbol UE 8 cm × 8 cm

Pod polem POLICE powinien się znajdować pas o szerokości 5 cm wykonany srebrną farbą świecącą przechodzący wzdłuż przedniej części kamizelki.

Tył kamizelki:

Flaga narodowa nad polem POLICE: 10 cm × 7 cm.

Pod polem POLICE powinien się znajdować pas o szerokości 5 cm wykonany srebrną farbą świecącą przechodzący wzdłuż tylnej części kamizelki.

Kamizelkę powinna być spinana z obu stron za pomocą pasków z rzepami lub zapięć zatrzaskowych.

Kod koloru: niebieski NATO
Pantone: 279C